

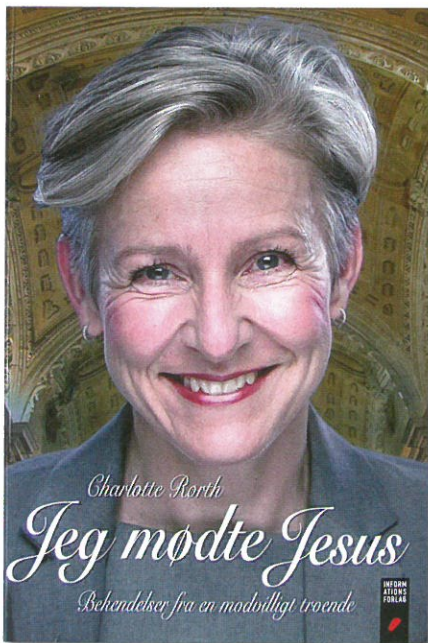
Hun møtte Jesus!

«Jeg stoler på deg,» sier han

Charlotte Rørth (f. 1962) er journalist i den danske avisen Nordjyske Stiftstidende. Boken *Jeg møtte Jesus. Bekjennelser fra en motvillig troende* kom ut på dansk i vinter og på norsk i juni. I Danmark er den en bestselger, og vi fikk også tak i den.

Vi ble betatt da vi leste fortellingen om hennes møter med Jesus, og om hvordan hun brukte sine journalistiske erfaringer og kontakter til å utforske opplevelsen. Var det epilepsi, hjerneblødning, krøll på tidslinjen? Hadde andre fortalt om lignende hendelser? Vi merket at det var en profesjonell journalist som skrev, og boken var så velsignet fri for Kanaans språk.

Derfor svinger vi en dag i juli av fra en firefelts gjennomfartsvei i Ålborg og inn i en fredelig blindgate. Innerst og øverst ligger huset – røde murstein og hvite fuger – der Charlotte Rørth bor. Vi hadde maillet og spurt om å få et intervju, og til vår store forbløffelse svarte hun ja og inviterte oss hjem til seg.

Vi åpner haveporten og kikker rundt: Vil vi treffe en halleluja-dame med hodet i skyene, eller en ordknapp profetinne? En vennlig golden retriever logrer oss i møte, og idet vi hilser på ham, hører vi et dansk «velkommen», og en vever, yndig kvinne spretter opp fra havestolen. Sammen med Uffe, hennes mann, går vi inn i stuen der kaffen står klar, og bordet er dekket med blå og hvite porselenskopper, sjokoladebiter og et stort jordbærfat.

SLIK BEGYNTE DET. – Charlotte, du møtte Jesus i et kapell i den sydspaniske byen Úbeda i februar 2009. I boken forteller du om en rekke av hendelser som fører fram til dette møtet. Når skjønnte du at dette ikke bare var løsevne begivenheter?

– Ja, når jeg tenker tilbake, startet det med en rund, sortkledd kone i en kirke i Spania som kom bort til meg og fortalte at jeg var utvalgt. Dette tok jeg bare som en snodig opplevelse. Dagen etter var jeg inne i La Sacra Capilla del Salvador i nabobyen Úbeda. Der ble jeg fylt av en tilstand så behagelig at den overgikk alt, selv nysgjerrigheten. Jeg klarte ikke å bevege meg før guiden kom bort og spurte hva som gikk av meg: «Det er sådan et lys omkring deg,» sa han. Fremdeles reflekterte jeg merkelig nok ikke så mye over det hele.

Noen dager senere gikk jeg tur i Rold Skov, skogen like ved hjemmet mitt. Da ble jeg truffet av en lysstråle – en tykk, fet, gul, varm lysstråle fra himmelen som rammet meg midt i pannebrasken. Ikke brennende varm, men en god

Charlotte Rørth – en fargerik kvinne i en fargeglad

varme som liksom gikk ned gjennom hele kroppen.

FØRSTE MØTE. – Jeg må ha besvimt et øyeblikk, men da jeg reiste meg, var jeg fylt av en dyp lykkefølelse. Nå begynte jeg å spekulere, men enda kombinerte jeg ikke dette med opplev-